

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 17C/63/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124264365
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Majeriková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2026:6124264365.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Žiline sudkyňou JUDr. Annou Majerikovou v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. XXX, právne zastúpený Samec & partners, s.r.o., so sídlom Národná 15, Žilina, IČO: 54 518 563, proti žalovanej: D. E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. XXX, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Ul. 17. Novembra 3215, Čadca, IČO: 50 473 522, o zaplatenie 5.212,57 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu o zaplatenie sumy 5.212,57 eur titulom bezdôvodného obohatenia v celom rozsahu z a m i e t a .

II. Žalovanej proti žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 28.03.2024 domáhal zaplatenia sumy 5.212,57 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 06.02.2024 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že žalobca a žalovaná sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, ktoré sú zapísané na LV č. XXX G. C. XXXX pre kat. územie B., a to stavby – rodinný dom číslo súp. 200 na pozemku CKN parc. č. 664/1, pozemkov CKN parc. č. 664/1, č. 664/2 a č. 665 a to žalobca v podiele o veľkosti 3 a žalovaná v podiele o veľkosti 1. Na financovanie stavebných úprav domu bol stranám sporu ako dlžníkom zo strany VÚB, a.s. podľa Zmluvy o poskytnutí flexihypotéky reg. číslo 001/296377/18-002/000 poskytnutý úver vo výške 50 tisíc eur. V zmluve sa žalobca a žalovaná ako solidárni dlžníci zaviazali, že záložnému veriteľovi vrátia úver, zaplatia úroky a iné príslušenstvo a splnia ďalšie záväzky podľa úverovej zmluvy. Žalobca a žalovaná zasielali peňažné príspevky na splácanie úveru a úhradu energií v dome (plyn, elektrika) na účet žalobcu zriadený v H. F., IBAN č. E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXX. Úhrady platili v rozsahu tak, že žalobca a žalovaná hradili splátky úveru každý v 1/2 (solidárny záväzok) a žalovaná platila celú sumu za energie (plyn a elektrina), nakoľko žalobca v tom čase už v dome nebýval. Žalovaná mala za obdobie november 2020 až apríl 2023 uhradiť platby za plyn vo výške 1.427,09 eur, za elektrinu 948,04 eur a prispieť na úhradu 1/2 splátok hypotéky v sume 2.646,44 eur. Celková suma (1/2 hypotéky + energie), ktorú bola žalovaná povinná uhradiť za obdobie november 2020 do apríl 2023 bola vo výške 5.021,57 eur. Žalovaná zaslala na účet žalobcu titulom úhrady nákladov za energie (plyn, elektrina) a 1/2 splátok hypotéky za obdobie november 2020 až apríl 2023 sumu 5.129 eur. Žalovaná dňa 02.05.2023 z bankového účtu žalobcu zriadeného v H. F. vybrala bez súhlasu žalobcu v hotovosti sumu vo výške 5.320 eur. Vlastníkom predmetného bankového účtu je pritom žalobca, žalovaná mala k účtu v tom čase zriadené len dispozičné právo a nemala žiaden právny dôvod na výber uvedených finančných prostriedkov, ktoré boli vo vlastníctve žalobcu a nemala ani jeho súhlas s výberom. Finančné prostriedky, ktoré žalovaná posielala na predmetný účet, boli pritom v dobe neoprávneného výberu už spotrebované na úhradu 1/2 splátok úveru a úhradu energií za obdobie november 2020 až apríl 2023 vo výške 5.021,57 eur. Žalovaná zaslala na účet žalobcu za obdobie november 2020 až apríl 2023

celkovo sumu 5.129 eur a výberom uvedenej sumy 5.320 eur sa preto žalovaná bezdôvodne obohatila o sumu 5.212,57 eur. Disproporcia medzi žalovanou sumou a sumou uvedenou v predžalobnej výzve vyplýva zo skutočnosti, že žalobca si úhradu 1 splátky hypotéky za mesiac máj 2023 uplatňuje v inom konaní. Pri aplikácii a s poukazom na ust. § 451 ods. 1 a 2, § 456 a § 458 Občianskeho zákonníka sa žalovaná vlastným konaním bez právneho dôvodu obohatila o sumu 5.212,57 eur, pričom je povinná toto bezdôvodné obohatenie žalobcovi vydať. Pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu žalobca vyzval žalovanú na vydanie bezdôvodného obohatenia do 05.02.2024, žalovaná na výzvu nereagovala, a preto od 06.02.2024 žalobca si uplatňuje aj úrok z omeškania 9,50 % ročne až do zaplatenia.

2. Žalovaná v odôvodnení podaného odporu zo dňa 22.05.2024 (č.l. 86) nárok žalobcu neuznáva v celom rozsahu. Uviedla, že pokiaľ si žalobca uplatňuje zaplatenie istiny vo výške 5.212,57 eur ako nároku z dôvodu, že vybrala vložené peniaze na účte, ktorý je vedený na meno žalobcu nepotrebovala jeho súhlas, pretože bola disponentom bankového účtu. V tom čase prebiehalo konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a nehnuteľnosti boli prikázané do výlučného vlastníctva žalobcu a mala zato, že budú prebiehať ďalšie rokovania o tom, aby bola vyňatá z hypotekárneho úveru ako spoludlžník, pričom k žiadnej dohode nedošlo. Súhlas na výber z bankového účtu vedeného na meno žalobcu nepotrebovala, lebo bola disponentom bankového účtu, a teda bola oprávnená z neho vyberať finančné prostriedky. Vlastníkom finančných prostriedkov nie je samotný žalobca, je to bankový ústav, v tomto H. F. a žalobcovi len svedčí pohľadávka voči banke v rozsahu, v akom má na svojom bankovom účte vložené finančné prostriedky. Stala sa disponentom s bankovým účtom žalobcu na základe súhlasu žalobcu a schváleniu v banke; v opačnom prípade, ak by žalobca nesúhlasil, aby mohla niesť status disponenta v rozsahu jeho oprávnení, nikdy by takúto žiadosť nepredložil v banke a nesúhlasil by s ňou. Žalobca teda súhlasil, aby mala všetky oprávnenia, uviedol ju ako disponenta so svojím bankovým účtom a zobrala na vedomie, že môže z uvedeného účtu aj vyberať finančné prostriedky. Teda z jej strany nedošlo k žiadnemu bezdôvodnému obohateniu, mala dispozičné oprávnenie k bankovému účtu (k nemu vydaným platobným a kreditným kartám), ktorého zriadenie vyžadovalo aktívne konanie žalobcu a udelenie týchto práv (súhlas s nimi) priamo v banke, v ktorej je bankový účet vedený na meno žalobcu. Je teda nesporné, že nakladanie s finančnými prostriedkami na predmetnom účte žalobcu a to jeho vedomého konania vylučuje bezdôvodné obohatenie žalovanej, ktoré mala získať na úkor žalobcu bez právneho dôvodu. Z účtu vybrala tie finančné prostriedky a v rozsahu, v akom ich posielala na bankový účet vedený na meno žalobcu a nad rámec vložených finančných prostriedkov z účtu peniaze nevybrala. Z uvedeného dôvodu žiadala návrh v celom rozsahu zamietnuť.

3. Žalobca k podanému odporu (č.l. 92) uviedol, že k výberu sumy 5.230 eur z jeho účtu síce žalovaná vo vzťahu k banke ako vtedajší disponent s účtom nepotrebovala súhlas, avšak v rovine vzťahu žalobca – žalovaná vykonala tento výber bez právneho dôvodu, nakoľko voči žalovanému nemala žiadnu pohľadávku. Domnienka žalovanej spočívajúca v tom, že bude vyňatá z hypotekárneho úveru, bola nepodložená, žalobca na takejto láskavosti voči žalovanej v tom čase nemal žiadny záujem. Dohoda strán sporu spočívajúca v tom, že žalobca a žalovaná budú posielat' na účet žalobcu každý sumu 1 splátky hypotéky a energií mesačne, dohoda bola uzavretá neformálne v čase, keď strany sporu tvorili pár, žili spolu a starali sa o spoločné dieťa. O jej uzavretí svedčí nakoniec skutočnosť, že žalovaná túto sumu posielala zo svojho účtu na účet žalobcu v období november 2020 až apríl 2023 a celková výška ňou poukázaných finančných prostriedkov na úhradu dohodnutých nákladov predstavovala sumu 5.212,57 eur. Finančné prostriedky poukázané na účet žalovanou boli spotrebované na úhrady 1 pohľadávok banky a dodávateľov energií a v čase uskutočnenia výberu žalovanou dňa 02.05.2023 sa na účte žalobcu už žiadne finančné prostriedky, ktoré tam predtým poukázala, nenachádzali. Žalovaná nemala v čase výberu voči žalobcovi žiadnu pohľadávku, ktorú by si mohla eventuálne „uspokojiť“ prevodom alebo výberom z účtu žalobcu. Konaním žalovanej pri výbere sumy 5.320 eur došlo bez právneho dôvodu (vo vzťahu majiteľ účtu – disponent) k zmenšeniu pohľadávky žalobcu voči banke. Žalovaná sa výberom sumy 5.320 eur bezdôvodne neobohatila voči banke, nezískala majetkový prospech bez právneho dôvodu na úkor banky, ale na úkor žalobcu a to do výšky 5.212,57 eur. Žalovaná nebola oprávnená bez súhlasu žalobcu ako majiteľa účtu, vybrať predmetnú sumu pre seba a sama existencia dispozičného oprávnenia nezakladá adekvátny titul pre plnenie medzi tým, pre koho je účet vedený a subjektom, ktorému je zverené právo s prostriedkami na ňom zloženými nakladať. Teda uvedené konštatovanie svedčí plne v prospech existencie nároku žalobcu voči žalovanej na vydanie bezdôvodného obohatenia.

4. Žalovaná v písomnom vyjadrení zo dňa 18.11.2024 (č.l. 109) na doplnenie uviedla, že žalobca už v predžalobnej výzve potvrdil, že k účtu žalobcu mala dispozičné právo, že na účet som posielala 1 splátok na úver vo I. F. a taktiež financie na úhradu energií na rodinnom dome, ktorý sme vlastnili v podielovom spoluvlastníctve. Uviedla, že do roku 2023 celkovú sumu splátky úveru hradila v plnej výške nielen 1 a energie, tie platila sama, keďže v nehnuteľnosti aj sama bývala. Od roku 2021 nežila so žalobcom v spoločnej domácnosti a vtedy sa snažili dohodnúť, že mi vyplatí podiel z nehnuteľnosti v rámci vyporiadania podielového spoluvlastníctva, pričom túto dohodu zmaril žalobca. Žalobca podal žalobu (sp. zn. 42C 44/2024) a žiadal o zaplatenie regresného nároku, kedy sa na platení hypotéky v 1 splátok už nepodieľala a to za 10 mesiacov máj 2023, kedy došlo k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva do februára 2024, kedy bola podaná žaloba o zaplatenie 1.140,40 eur. Zároveň predložila prehľad ňou vložených finančných prostriedkov za celé obdobie fungovania účtu vedeného v H. F. a to v období rokov 2017 až 2024.

5. Žalobca podaním zo dňa 02.05.2025 (č.l. 130) uviedol, že v čase od roku 2017 do novembra 2020, kedy žili obe strany v spoločnej domácnosti a tvorili pár, slúžili finančné prostriedky na účte v H. F. okrem úhrady energií a hypotéky aj na úhradu nákladov na vybavenie domácnosti aj na úhradu bežných nákladov oboch strán. Všetky peniaze vložené na účet oboma účastníkmi boli počas spoločného bývania do novembra 2020 vždy spotrebované a žalovaná teda nemohla do novembra 2020 poslať na účet v H. F. viac finančných prostriedkov, ako uvádza a všetky vložené finančné prostriedky už boli spotrebované. Od odchodu žalobcu z domácnosti v novembri 2020 finančné prostriedky v H. F. slúžili len na úhradu hypotéky a poplatkov za energie, pričom žalobca na účet posielal viac finančných prostriedkov ako žalovaná, aby mal prípadnú rezervu na úhradu neočakávaných opráv na domácnosť a na ďalšie neočakávané výdavky. Na konci každého roka preto vznikal na účte stále vyšší zostatok, ktorý bol tvorený výhradne žalobcom vloženými prostriedkami a všetky žalovanou vložené peniaze sa spotrebovali. Predložil výpisy z účtu vedený na jeho meno v H. F. s informáciou o pohyboch na účte január 2019 - január 2023 s uvedením v mesiaci rezerva 1000 eur (čl. 135-140), apríl 2020 rezerva 1.000 eur (čl. 140). Zotrval na ním predloženej špecifikácii - prehľadná tabuľka, v ktorej sú uvedené všetky úhrady žalovanou a výška polovice hypotéky a energie, ktorú mala uhrádzať žalovaná za obdobie od novembra 2020 do apríla 2023, ktorými preukazuje nárok žalobcu a že všetky žalovanou zaslané prostriedky sa spotrebovali.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámením sa s listinnými dôkaznými prostriedkami produkovanými stranami sporu a dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

7. Z listinných dôkazov predložených žalobcom nebolo sporné, že na účte vedený v H. F. na meno žalobcu dňa 02.05.2023 bol realizovaný výber z bežného účtu v sume 5.320 eur s označením príjemca – žalovaná (č.l. 7). Skutočnosť, že žalobca má vedený účet a je majiteľom účtu vyplýva z potvrdenia H. F. zo dňa 12.06.2023 (čl.10). Nebolo sporné, že strany sporu k 21.03.2024 boli spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX G. C. XXXX pre kat. úz. B. a to žalobca podiel 3 a žalovaná podiel 1. Zo zmluvy o poskytnutí úveru na bývanie „Flexihypotéka účelová“ reg. č. 001/296377/18-002/000 zo dňa 15.01.2018 (čl. 11) súd zistil, že VÚB banka, a.s., Bratislava ako veriteľ a strany sporu (žalobca a žalovaná) ako dlžník, uzavreli úverovú zmluvu a bol poskytnutý úver vo výške 50 tisíc eur, účelovo viazané na bývanie - zmena dokončených stavieb (objekt úveru rodinný dom súp. č. 200 vo vlastníctve žalobca podiel 3 a žalovaná podiel 1.

8. Z obsahu predžalobnej výzvy žalobcu zo dňa 25.01.2024 (č.l. 21) súd zistil, že žalobca prostredníctvom právneho zástupcu žiadal o vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že dňa 02.05.2023 z bankového účtu zriadeného v H. F. na meno žalobcu vybrala žalovaná bez jeho súhlasu sumu vo výške 5.320 eur, pričom k uvedenému bankovému účtu mala síce v tom čase zriadené dispozičné oprávnenie, avšak nemala žiaden právny dôvod na výber uvedených finančných prostriedkov, ktoré boli vo vlastníctve žalobcu; uvedeným konaním bez právneho dôvodu sa obohatila o sumu 5.320 eur a žiadala žalovanú o jej vydanie. Zároveň týmto podaním žalobca uplatňoval aj nárok ako spoludlžníčky úveru poskytnutého zo strany VÚB k flexihypotéke účelovej na podieľanie sa splácaním vo výške polovicu mesačných splátok v sume 228,08 eur a uplatňuje si regresný nárok na zaplatenie polovice už zaplatených splátok hypotéky za obdobie mesiacov máj 2023 až január 2024 v celkovej sume 1.026,36 eur.

9. K špecifikácii realizovaných platieb za obdobie november 2020 až apríl 2023 žalobca predložil prehľad platieb žalovanej spolu s energiami, táto suma predstavuje na úhradu 5.129 eur, rozdiel v polovičke

hypotéky je 2.646,44 eur a energie spolu 2.375,13 eur, spolu táto suma predstavuje 5.021,57 eur, rozdiel činí 107,54 eur, pričom z účtu vybrala 5.320 eur a bezdôvodné obohatenie predstavuje sumu 5.212,57 eur (č.l. 23 spisu).

10. Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu predložila výpisy z jej účtu vedený v J. 30.06.2017 – 30.06.2019, 1.06.2019 - 28.06.2024, výpisy zo splátok vo I. F. G. B. H. F. (č.l. 112-126) a prehľad jednotlivých platieb na účet H. F. zo strany žalobkyne tak na splátky úveru ako i platby energií (č.l. 110) za rok 2017 až 2024 nad rámec splátok hypotéky zaslala na účet H. F. navyše sumu 6.988,93 eur.

11. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v priebehu konania zotrval na podanom návrhu a jeho skutkovom odôvodnení. Pridržiaval sa aj predloženého prehľadu, ktorý uviedol v tabuľke s tým, že za obdobie november 2020 do apríla 2023, kedy v nehnuteľnosti bývala len žalovaná, mala zaplatiť polovicu hypotéky a energií spolu vo výške 5.021,57 eur a uhradila 5.129 eur, pričom dňa 02.05.2023 vybrala bez súhlasu žalobcu sumu 5.320 eur, t.z., že rozdiel medzi tou sumou koľko mala zaplatiť a koľko vybrala z účtu je žalovaná suma 5.212,57 eur titulom bezdôvodného obohatenia. Peniaze, ktoré žalovaná vybrala 02.05.2023 boli vlastne žalobcom usporené peniaze navyše, nakoľko dovtedy boli spotrebované na bežnú réžiu a jednotlivé platby. K tvrdeniam žalovanej o úsporách z roku 2018 až do 2020 a jej platbách uviedol, že práve naopak, platili obaja a na konci každého roka tie finančné prostriedky boli spotrebované. Za obdobie roku 2020 do roku 2023 jediné vklady, ktoré sú od žalobcu a žalovanej, sú identifikované za čo tieto finančné prostriedky boli vložené, a teda od roku 2023 žalovaná prestala platiť a z tohto dôvodu ju žalobca žaloval o zaplatenie splátok na hypotéku. Pokiaľ ide o aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu uviedol, že konaním žalovanej pri výbere sumy 5.320 eur došlo bez právneho dôvodu vo vzťahu majiteľ účtu a disponent k zmenšeniu pohľadávky žalobcu voči banke. Žalovaná sa výberom sumy 5.320 eur bezdôvodne neobohatila nie voči banke, ale získala majetkový prospech bez právneho dôvodu na úkor žalobcu. Pokiaľ sa týka morálneho hľadiska a úhrady platieb pred novembrom 2020, kedy žalobca opustil spoločnú domácnosť uvádzal, že tieto prostriedky, ktoré boli zasielané na účet od roku 2017 do novembra 2020 boli spotrebované oboma stranami za účelom rekonštrukcie domu, bežných nákupov, k čomu aj z opatrnosti podáva námietku premlčania vo vzťahu k platbám, ktoré boli poukázané na účet zo strany žalovanej od roku 2017 do novembra 2020. K vzniku námietky premlčania uviedol, že k vzniku bezdôvodného obohatenia došlo 02.05.2023, keď si žalovaná bez súhlasu žalobcu vybrala z jeho účtu sumu 5.320 eur, a teda nemožno hovoriť o premlčaní. Účet, ktorý je predmetom žaloby a z ktorého účtu boli teda vybraté finančné prostriedky, majiteľom účtu bol žalobcu, nejednalo sa o žiadny spoločný účet a ide o účet, ktorý bol zriadený za účelom uhrádzania splátok hypotéky a energií. Popiera tvrdenie žalovanej, že vložila na účet viac finančných prostriedkov, ktoré si neskôr z tohto účtu vytiahla a tieto skutočnosti nijakým spôsobom preukázané. Práve žalobca preukazoval výpismi z účtu od novembra 2020 do novembra 2023, že na tomto účte nikdy žalovaná v tomto období neuchovala nijaké finančné prostriedky, ktoré si následne mohla vytiahnuť. Práve naopak, žalobca si na tomto účte usporil finančné prostriedky, ktoré následne žalovaná bez jeho súhlasu vybrala. V danej veci sa jedná o výber finančných prostriedkov z účtu žalovanou bez právneho dôvodu, ktorým bol zmenšený majetok – pohľadávka voči banke na vyplatenie peňazí z účtu. Žalobca z opatrnosti uviedol, že jeho nárok by mohol byť kvalifikovaný aj ako nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla konaním žalovanej a zmenšením jeho majetku (znížením pohľadávky na výplatu finančných prostriedkov z účtu), avšak právna kvalifikácia nároku je vecou súdu. Žalobca podal žalobu na súd dňa 28.3.2024, teda ani nie 10 mesiacov po neoprávnenom výbere sumy žalovanou z účtu dňa 02.05.2023, ktorý je možné považovať za okamih, v ktorom sa stal nárok žalobcu *actio nata*, a teda k premlčaniu ani nemohlo dôjsť. Medzi žalobcom a žalovanou prebiehali (prípadne prebiehajú) súdne konania, a to konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vedené Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 27C/9/2022 a súd rozhodol rozsudkom dňa 27.02.2023, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Žilina 7Co/15/2024-369 zo dňa 19.06.2024, pričom išlo o zrušenie a vyporiadanie. Ďalej prebiehalo konanie o zaplatenie 32.847,48 eur titulom vložených investícií do spoločnej nehnuteľnosti vedené Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 13C/84/2023, žalobu podala žalovaná voči žalobcovi a toto konanie bolo právoplatne zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby. Konanie o zaplatenie 1.140,40 eur vedené Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 42C/44/2024 bolo skončené právoplatným rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 04.10.2024, ktorým bol uplatnený regresný nárok žalobcu voči žalovanej na úhradu polovice splátky hypotekárneho úveru, na ktorého splácaní žalovaná prestala participovať od mesiaca máj 2023 a žiadal zaplatiť náhradu za splátky za obdobie od mája 2023 do februára 2024 a v tomto konaní bol úspešný žalobca. Pokiaľ ide o konanie zaplatenie 1.803,36 eur vedené

Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 41C/95/2024, vec nie je právoplatne skončená. Žalovaná svoju obranu stavia na existencii dispozičného práva, dispozičné právo je len technickým oprávnením na manipuláciu s finančnými prostriedkami v mene majiteľa účtu a toto oprávnenie nezakladá právny titul na prisvojenie si finančných prostriedkov pre vlastnú potrebu disponenta. Žalovaná mala možnosť peniaze vybrať, ale nemala žiadny právny dôvod ani titul ako napr. darovacia zmluva či zmluva o pôžičke alebo niečo iné, aby si ich trvale aj ponechala. Výberom sumy 5.320 eur zo dňa 02.05.2023 žalovaná priamo zmenšila majetok, čiže pohľadávku žalobcu bez právneho dôvodu, čím sa na jeho úkor bezdôvodne obohatila. Kľúčovým faktorom v tomto smere je preukázanie, komu reálne patrili tieto pohľadávky, resp. prostriedky, ktoré tvorili zostatok na účte v čase výberu. Žalobca predložil detailný prehľad, z ktorého vyplýva, že v období od novembra 2022 do apríla 2023 užívala spoločnú nehnuteľnosť výlučne žalovaná. Žalovaná v tom období vložila na účet celkovo 5.129 eur, avšak náklady na jej bývanie, polovica hypotéky a celé energie, ktoré sama spotrebovala, predstavovali za toto obdobie 5.021,57 eur. Z uvedeného jasne vyplýva, že všetky finančné prostriedky, ktoré žalovaná na základe neformálnej ústnej dohody medzi stranami na účet žalobcu zaslala, boli priebežne spotrebované na jej vlastné životné náklady a záväzky. Suma 5.320 eur, ktorú žalovaná neoprávnené vybrala, teda nepredstavovala jej úspory, ale úspory žalobcu, ktorý si na účte kumuloval nad rámec bežných potrieb a platieb za účelom budúcej rekonštrukcie.

12. Právny zástupca žalovanej zotrval na svojich doterajších vyjadreniach v zmysle písomných podaní. Zotrval na tom, že žalobca nie je vecne legitimovaný, pretože v zmysle zákona o bankách finančné prostriedky nepatria žalobcovi, ale patria banke, žalobca je iba veriteľom, vlastne má iba pohľadávku vo vzťahu k banke. Teda momentom vloženia finančných prostriedkov na účet banke tieto finančné prostriedky spadajú do vlastníctva banky, čiže tu je aj otázka vecnej legitimácie. Uviedol, že hypotéku si zobrali na rekonštrukciu rodinného domu a prebehlo vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, kedy žalovaný dostala výplatu, ale bola vlastníčkou len štvrtiny rodinného domu a pozemkov a 3/4 rodinného domu vlastnil žalobca, pričom hypotéka je 50 na 50. Žalobca vyplatil klientke 36 tisíc eur, pričom hypotéka je 50 tisíc eur a žalovaná túto hypotéku musí platiť teda v polovičke splátky. Teda v danom prípade sa nemôže jednať o bezdôvodné obohatenie, kedy žalovaná mala samostatné dispozičné oprávnenia a boli to finančné prostriedky, ktoré posielala žalovaná na účet a tieto finančné prostriedky si následne aj vybrala podľa toho, ako predložila túto tabuľku o jednotlivých preplatkoch vo svojom podaní z 18.11.2023. Pokiaľ žalobca tvrdí, že tieto finančné prostriedky boli spotrebované, to by znamenalo, že sa z nich platila hypotéka v roku 2021, 2022 a 2023, tak by na tomto účte neboli žiadne prostriedky. Boli tam finančné prostriedky, ktoré platila ona navyše a tieto, keďže mala dispozičné oprávnenie, po sumarizácii finančných prostriedkov, ktoré vkladala od roku 2017 až do 2024, preukázala v akom rozsahu na tento účet realizovala platby. Každá jej platba, ako je uvedený dátum v tabuľke, je podložená aj výpisom z toho účtu. Samotný žalobca tieto platby nerozporoval ani ich výšku a ide o finančné prostriedky, ktoré reálne boli žalobcovi dané na tento účet, ktorého disponentom bola žalovaná. Pokiaľ ide o tvrdené bezdôvodné obohatenie, že sa znížila jeho pohľadávka vo vzťahu k banke, treba vedieť, že sa nemohla znížiť vo vzťahu k banke, pretože tu nešlo o jeho peniaze, ale išlo o peniaze, ktoré posielala žalovaná. To znamená, že to neboli jeho finančné prostriedky a on na tieto finančné prostriedky nemal žiaden právny titul. V tomto prípade nemôže ísť o bezdôvodné obohatenie. Pokiaľ ide o predložený návrh, je táto pohľadávka podľa jeho názoru premlčaná. Nárok bol uplatnený od 11/2020 do apríla 2023, pričom žaloba bola podaná na súd 28.03.2024, čiže vlastne keď bola žaloba podaná v štvrtom mesiaci 2024, aj keby sme už iba vychádzali z trojročnej premlčacej doby, tak za mesiac 11/2020 do 4/2021 je predmetný nárok premlčaný a v tejto časti vznáša námietku premlčania a ide o ich obranu v konaní. Ani po výbere finančných prostriedkov žalobca nikdy nenamietal výber až potom predžalobnou výzvou, nikdy nezrušil dispozičné právo aj napriek skutočnosti, že prebiehali už súdne spory a ak by neuznával právo žalovanej nakladať s týmito finančnými prostriedkami, tak by jej už v minulosti zrušil dispozičné právo. V tomto smere my máme zato, že išlo o spoločný účet, pretože aj hypotéka sa brala spoločne, ako aj tento účet na platenie povinnosti hypotéky sa zakladal spoločne v jeden deň obidvoma subjektmi, pričom za účelom akumulovania finančných prostriedkov a tieto akumulovala práve žalovaná. Neviem, akým spôsobom si mohol žalobca akumulovať finančné prostriedky na rekonštrukciu rodinného domu, keď tieto finančné prostriedky nad rozsah hypotéky platila moja klientka.

13. Záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone (§ 489 Občianskeho zákonníka).

14. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

15. V odseku 1 citovaného ustanovenia je vyjadrená všeobecná zásada, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. Dôvodom vzniku záväzku je získanie bezodôvodného obohatenia na úkor iného. Na základe toho vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil, ktorý je povinný bezodôvodné obohatenie vydať a medzi tým, na úkor koho sa niekto obohatil, ktorý má právo na vydanie bezodôvodného obohatenia, aj keď to zákon výslovne neustanovuje. Ustanovenie odseku 2 vymedzuje pojem bezodôvodného obohatenia. Zákon uvádza štyri formy bezodôvodného obohatenia a okrem iných majetkový prospech bol získaný plnením bez právneho dôvodu. Ide o také plnenie, kde od začiatku nebol právny dôvod na plnenie. To znamená, že sa plnilo, hoci chýbala právna skutočnosť, najmä zmluva, na základe ktorej sa spravidla plní. Takýto prípad môže nastať vtedy, keď sa účastníci napr. domnievajú, že uzavreli zmluvu, hoci ju neuzavreli alebo niekto plnil omylom niekomu inému, s ktorým nebol v zmluvnom vzťahu.

16. Podľa § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka, predmet bezodôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

17. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezodôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

18. Na základe toho ako a čím bola žaloba žalobcu skutkovo vymedzená je zrejmé, že v predmetnej veci sa žalobca domáha vydania bezodôvodného obohatenia v sume 5.212,57 eur tvrdiac, že finančné prostriedky, ktoré žalovaná posielala na účet vedený na meno žalobcu v H. F. za obdobie november 2020 až apríl 2023 celkovo v sume 5.129 eur boli v dobe neoprávneného výberu už spotrebované a výberom sumy v hotovosti 5.320 eur dňa 02.05.2023 z tohto bankového účtu žalobcu bez jeho súhlasu sa žalovaná bezodôvodne obohatila. Teda žalobca uviedol rozhodné skutočnosti, ktoré umožnili súdu, aby uplatnený nárok právne kvalifikoval.

19. Súd tak skúmal, či tvrdené skutočnosti možno podriaďiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadované právo je alebo nie je alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovené.

20. Posúdenie, či medzi účastníkmi išlo o vzťah z bezodôvodného obohatenia závisí od naplnenia znakov skutkovej podstaty hmotnoprávnej normy § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Bezodôvodné obohatenie je v Občianskom zákonníku konštruované ako záväzkovo-právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil a tým, na úkor koho došlo k bezodôvodnému obohateniu. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka) tomu, na úkor koho ho získal (§ 456 Občianskeho zákonníka). Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezodôvodným obohatením; ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada (§ 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Inštitút bezodôvodného obohatenia vyjadruje totiž zásadu občianskeho práva, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor iného, a pokiaľ k tomu dôjde, je povinný takto získaný prospech vrátiť. Zodpovednosť za bezodôvodné je objektívneho charakteru a predpokladom jeho vzniku nie je protiprávny úkon obohateného ani jeho zavinenie, podstatné je iba to, že stav obohatenie vznikol (Nález Ú SR z 26.04.2013 č.k. IV.ÚS 554/2012-35).

21. V prvom rade sa súd zaoberal otázkou vecnej legitímácie, keďže žalovaná namietala nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Podmienka vecnej legitímácie na strane žalovanej je podľa názoru súdu splnená a jej pasívna vecná legitímácia nebola v danej veci sporná. V konaní bolo nesporne preukázané, že žalovaná dňa 02.05.2023 vykonala výber z účtu vedený v H. F. a majiteľom účtu bol žalobca, z ktorého boli tieto finančné prostriedky žalovanou realizované. Súd v tejto súvislosti považuje

za potrebné uviesť, že účet zriaďuje peňažný ústav pre jeho majiteľa na základe zmluvy o bežnom účte; uzavretím zmluvy vzniká medzi peňažným ústavom a majiteľom účtu dvojstranný záväzkový právny vzťah, ktorý je okrem iného charakterizovaný tým, že zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriaďiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Banka je povinná prijímať na bežný účet v mene (na ktorú znie) peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte vykonávať platby z bežného účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám bez ohľadu na to, kto je majiteľom peňažných prostriedkov, ktoré sa týmto spôsobom na účet ukladajú. Účet sám o sebe nemá majetkovú hodnotu a peňažné prostriedky na ňom uložené sú v majetku peňažného ústavu; za „majiteľa účtu“ je treba z pohľadu zmluvy o bežnom účte považovať osobu, pre ktorú peňažný ústav zriadil účet. Pri vykonávaní výplat z účtu sa peňažný ústav riadi pokynmi (eventuálne písomnými príkazmi) majiteľa účtu; skutočnosť, kto bol majiteľom peňažných prostriedkov uložených na účet, nie je významná. Nie je rozhodujúce, koho boli peňažné prostriedky, ktoré boli na účte uložené. Peniaze sú nesporne zastupiteľnými vecami. Podstatné z tohto hľadiska je jedine skutočnosť, kto je majiteľom účtu. Vzhľadom k uvedeným právnym záverom má súd za to, že žalobca je aktívne legitimovanou osobou v predmetnej veci.

22. Súd sa ďalej zaoberal otázkou, či sa žalovaná dovolala premlčania uplatneného nároku účinne, vzhľadom na to, že vzniesla námietku premlčania. Námietka premlčania je hmotnoprávnym úkonom dlžníka v súdnom procese. Má povahu hmotnoprávnej námietky voči subjektívnemu právu veriteľa. Podľa § 149 CSP hmotnoprávna námietka predstavuje prostriedok procesnej obrany, pomocou ktorého žalovaný odvracia nárok veriteľa na splnenie dlhu uplatneného prostredníctvom žaloby (§ 137 písm. a) CSP). Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe, ktorá je stanovená v zákone. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia je právom majetkovým, a preto sa premlčuje podľa ustanovenia § 100 ods. 1. Doby premlčania práva na jeho vydanie a začiatok ich plynutia sú upravené obdobne ako pri premlčaní práva na náhradu škody. Právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia sa teda môže premlčať tak v subjektívnej dobe (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) ako aj v objektívnej dobe (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Začiatok plynutia premlčacích dôb je určený okamihom, keď došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky a v tomto prípade žalovaná dňa 02.05.2023 z bankového účtu žalobcu vybrala v hotovosti sumu vo výške 5.320 eur (žalobca tvrdí, že bez jeho súhlasu a bez právneho dôvodu sa na jeho úkor obohatila), pričom žaloba bola podaná 28.03.2024, nárok žalobcu bol uplatnený v trojročnej objektívnej premlčacej dobe a teda námietka premlčania vznesená žalovanou nie je dôvodná.

23. Záväzkový vzťah bezdôvodného obohatenia vznikne len, ak sa naplnia všetky zákonom ustanovené predpoklady na jeho vznik (ak sa niekto „na úkor iného bezdôvodne obohatí“). Základným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je vznik majetkového prospechu u obohateného, pričom k zväčšeniu jeho majetku došlo v rozpore s právom uznávanými dôvodmi. Existenciu bezdôvodného obohatenia na strane obohateného musí preukázať v danom prípade žalobca, ktorý žalobou žiada o vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. jeho peňažnú náhradu. Na vznik záväzkovo-právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia sa nevyžaduje existencia zavinenia ani existencia protiprávneho úkonu. Zákon vyžaduje len to, aby k bezdôvodnému obohateniu došlo v dôsledku právom uznávaných dôvodov.

24. Súd skúmal základné predpoklady pre priznanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Predpokladom vzniku právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia je neoprávnené získanie majetkových hodnôt jedným subjektom (buď sa jeho majetkový stav zväčšil alebo sa neznížil, keď sa znížiť mal), a to na úkor iného, v ktorého majetkových pomeroch sa táto zmena prejavila negatívne. Teda bezdôvodné obohatenie je ujma jedného v dôsledku obohatenia druhého. Prospech z plnenia bez právneho dôvodu vzniká prijatím plnenia, ku ktorému právny dôvod plnenia od začiatku chýbal.

25. Z vykonaného dokazovania vyplynulo a nebolo sporné medzi stranami, že z účtu vedeného v H. F. na meno žalobcu dňa 02.05.2023 bol realizovaný výber z bežného účtu v sume 5.320 eur a príjmom výberu bola žalovaná ako disponent, ktorá mohla v určitom rozsahu nakladať s týmto účtom. Teda osoba s dispozičným právom k účtu samostatne nakladá s uloženými prostriedkami a prostredníctvom týchto prostriedkov vstupovala do právnych vzťahov vlastným menom. Je zároveň potrebné konštatovať, že majiteľ účtu rozhoduje kto môže získať prístup k jeho účtu v banke a táto dispozícia s účtom predstavuje, že pri výbere disponenta si vždy majiteľ účtu zvolí človeka zodpovedného a schopného rešpektovať pravidlá nastavené majiteľom účtu, a to v limitoch, či môže len nahliadať do účtu, či môže

zadávať platby, alebo využíva kreditnú kartu. Úloha disponenta je obmedzená v nastavení limitov pre disponenta, ktorého si zvolil samotný majiteľ účtu. Disponent má oprávnenie vykonávať platby, resp. realizovať výbery z účtu a nemá právomoc účet zrušiť, zaťažiť ho úverom, ani prideliť práva ďalším osobám. Stála kontrola oprávnení disponenta je v rukách majiteľa účtu. V konaní nebolo preukázané, že takáto dispozícia s účtom „len so súhlasom žalobcu“ bola medzi stranami dohodnutá a bolo na žalobcovi preukázať, že len s jeho súhlasom mohla žalovaná realizovať výbery, t.j. nepotvrdila sa existencia takej dohody, že finančné transakcie na jeho účte budú robené len s jeho súhlasom. Preto za takéhoto stavu súd konštatuje, že žalobcovi sa nepodarilo uniesť dôkazné bremeno, ktoré ho zaťažovalo ohľadom jeho tvrdenia, že žalovaná uskutočnila dňa 02.05.2023 prevod sumy 5.320 eur v rozpore s ich vnútornou dohodou, že akékoľvek finančné operácie môže vykonávať výlučne a len so súhlasom žalobcu a jeho vedomím. Dispozičné právo samo o sebe nezakladá automaticky právny titul pre plnenie medzi majiteľom účtu a disponentom, ktorý koná vo svojom vlastnom mene a môže tak vytvárať právne následky i tam, kde to neodpovedá záujmom majiteľa účtu. Podľa názoru súdu bolo preto dôležité zo strany žalobcu ako „majiteľa účtu“ nastaviť jasné pravidlá pre zabezpečenie finančnej ochrany a nastavenie limitov pre disponenta pre jednotlivé operácie a obmedzenia počtu transakcií pre minimalizovanie rizika vyčerpania účtu, čo v danom prípade nebolo z jeho strany zvolené. Samotná skutočnosť, že žalovaná realizovala výber z účtu ešte sama o sebe nepreukazuje vznik bezdôvodného obohatenia na jej strane.

26. Na základe vyššie uvedených skutkových zistení a úvah súd dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal základné predpoklady pre priznanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa od žalovanej podanou žalobou domáhal, a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Súd zamietol žalobu aj v časti zaplatenia úrokov z omeškania, keďže žalobcovi voči žalovanej nevznikol nárok na istinu, a teda nedostala sa do omeškania s jej zaplatením, tak mu nevznikol ani nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z uplatňovanej sumy bezdôvodného obohatenia.

27. Vo vzťahu k ostatným námietkam súd uvádza, že už podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať tak odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila, je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (rozhodnutie ÚS SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09).

28. O trovách konania súd rozhodol pri aplikácii zákonných ustanovení § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol s poukazom na plný úspech žalovanej, a preto žalovanej voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko bola v konaní plne úspešná.

29. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a

aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.